

14. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

14. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 36-40

- ser i den for moderne kunsts
historik alene i kraft af billederne
fra hans metafysiske periode -
hvad han har produceret efter
denne - hvad han laver i dag
myster man med titlene på ho-
vedet af. Hvorfor? Fordi moder-
-nis men har opdraget os til at
beholde blik på en symbolsk
og ude af sig selv alle andre.
Men bilder sig ind at være
fri, men langt på vei er vi domme
er jolle af billedens dominans-
-de mening og samfund - som i dag
er Marcel Duchamp ude af sig selv.
Ud over dette forenes i det.
Jeg ville undersøge alle omstændig-
-heder gerne se en stor De Chi-
-rico udstilling med hans billeder
efter den metafysiske periode.

Paris

14-11-72.

Man tænker af det klæ-
-rest lige når man venter så-
-ledes kom på på dette lids-
-punkt til at tænke på min
barndom. Grunden til at de fleste
høster barndommens oplevelser så
~~igennem~~ i den skyldes giver at

man som barn oplevede i intens følelser
hver oplevelse var ny.

Senere som voksen gik man altså
ofte hvor på at forstå, at have
fjendskaben med, hvorved oplevelsen
mister i intensitet og fylde og
umiddelbarhed og skaber som selv
de mindste brændens oplevelser be-
-sæd.

Er det den umiddelbare og over-
-raskende oplevelses evne på sig selv
i kunsten? Er det i en søgen efter
den at på ikke kan fulde til
ro ved et punkt, men hele tiden
må videre i håbet om at finde
den virkelige og nye overraskelse?

Jeg tror det lige som på for at
min manglende evne til intellekt-
-uel studier og dybelse i kun-
-sten også skyldes den søgen-
på er ligeglads med at forstå, på
vælge at leve - helt og udelte uden
intellektuel dissekering af det op-
-levede. Dette skaber selvfølgelig
konflikt da på mener på har an-
pligt til ~~at~~ rent intellektuelt
at kunne forstå og gøre rede for
min oplevelse. Det kan på også
til en vis grad, men på insigter
ikke klart og tydeligt intellektuelt.
Denne konflikt er vel så en af
årsagerne til at på læser sig
meget der i virkeligheden betyder mig
men som på finder det medven-

dig at lase pædi og ansæ mig
i en skikkelse for mindre værd end
i en helhed og der for bringe mig
ind til at ville kunne forstå
rent i en helhed.

En anden side af min fortælling
- se af for denne dag ud til barn-
- dommen drøje sig om at pædi
mig og blev over at en side
af min kunstneriske virksomhed
gjører som opret holder af den
til hede dag drømmeriske verden
og bejndt mig i som barn.

Denne verden hvor Cirkus,
den hvide akter, Jul, Familie, Jæger-
- maler, Musik og Jot, ~~og~~ og
varer, H. C. Andersen o. s. v.
spillede en stor rolle - ja ofte
stærke end den mig omgivende
virkelighed.

Jeg tror at det er at gennem-
- gående af Karulken's bste bæk
i vor familie at den fælde
sig underlegen og magtesløst osv.
- for tilværelsen, fælde sig hurtig
i sandhed og for hånd
overgiven over for drusleme.

Dette har præget mig, men selv
lidt i reagerede på i mod den
svaghed, jeg ville ud i livet
ud i virkeligheden, og har hele

min til vore på mere eller mindre
kæmpende på over for og at
kæmpe med dem i realiteten.
Det er derfor på bekæmpelse af
-likken, æstetik i mig, det er der-
-for på allerede som ung jern-
målmand for at lade sig drage med
-risk og sagt til planen - det
er derfor på idag sidder her i
Paris fordi det danske, det
københavnste mindst for kraftig
minder mig om og præker mig
tilbage til den "hugge" af dug-
-drøm og svaghed.
Den irriterende her på har sagt
helt livligt her på end mig i alle
funder - den vil lige som i alle
mig til vide af mig - mott fordi
på skudt bare mindst på mig
da drømme nægle hus og i alle
er som til at præke mig til-
-bage i det, men også fordi på
har følt at det dragede sig
om at lade sig for om verdens
kæmpe og idealer og i alle her for-
-stillet at irriterende ved var inde
i mig selv at først når
på kunne se mig selv som
på irriterende var ville på kunne
førges med irriterende uden om-
-kring mig.
Mit had-kærlighed for hold til kunsten

har nok sin årsag i en for-
-nemmelde af at kunsten på
mange punkter repræsenterer et
-delt man, som er kunst, bestræb-
-sen mod virkeligheden og at
-den der for ønsker at gøre kun-
-sten og virkeligheden i den sk
på den måde at jo vil have
kunsten skal findes i virkelig-
-heden (som hos H. Müller).
og det tydelige kunsten i alle
længere repræsenterer dog dram-
-men, men det var kunst
ville jo formentlig i alle kon-
-ger skulle dette fremmelig u-
-forsøge virkeligheds krav til
den. Det vil sige at nye kun-
-sten for hverken mere eller
mindre end den er som
Ad Reinholdt udtrykker det:
An artist who dechides his
life to art, breeds his art
with his life and his life
with his art - "Art is art,
and life is life"
